

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.825 van 10 maart 2003
in de zaak A. 129.272/X-11.183.**

In zake : 1. Albert HENDERIECKX,
 2. Gustaaf DILS,
 3. Franciscus VERMUYTEN,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat H. BOONEN,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Jan Van Rijswijcklaan 5

tegen :

de gemeente KONTICH,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Y. LOIX,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkommende partij :

de b.v.b.a. Voeding NAGELS,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. VERMEULEN,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Antwerpsesteenweg 26-28.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Albert HENDERIECKX, Gustaaf DILS en Franciscus VERMUYTEN op 14 november 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 16 september 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich waarbij aan de b.v.b.a. "VOEDING NAGELS" de vergunning wordt verleend voor "het aanleggen van een parking" op een perceel, gelegen te Kontich, Broekbosstraat 129-129A, kadastraal bekend Sectie C, nr. 123R3;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 februari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. BOONEN, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat Y. LOIX, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat L. VERMEULEN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de b.v.b.a. VOEDING NAGELS met een verzoekschrift van 18 december 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij de begunstigde is van de thans bestreden beslissing; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de b.v.b.a. VOEDING NAGELS op 11 september 2002 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich een bouwaanvraag heeft ingediend voor het "aanleggen van een parking" op een terrein, gelegen te Kontich aan de Broekbosstraat 129, kadastraal bekend Sectie C, nr. 123R3; dat bedoeld terrein is gelegen in woongebied volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen; dat het eveneens gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling, waarvoor het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich op 5 maart 1965 de vergunning heeft verleend; dat de bestreden beslissing er echter van uitgaat dat deze verkaveling vervallen is; dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 16 september 2002 de gevraagde bouwvergunning heeft verleend;

Overwegende dat wordt opgeworpen dat de vordering niet ontvankelijk zou zijn; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak

over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing van de bestreden beslissing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat alleen rekening kan worden gehouden met hetgeen terzake in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd; dat de Raad van State geen acht kan slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden wat volgt :

"De niet schorsing van het bestreden besluit zou aan verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaken.

Zoals uit 'De feiten' blijkt, zou de verwezenlijking van de vergunde bouw/aanleg van een 'parking', zelfs met de getekende manoeuvreerruimte voor vrachtwagens, op- en afritten en 'parkeerplaatsen' (terwijl dit, het weze herhaald, slechts een 'aanloop', een 'start' naar de volledige bezetting door parkeer- en stapelplaatsen voor afval zal zijn, wat uit de historiek, de ophoging en verharding van quasi de ganse oppervlakte van de kwestieuze percelen reeds mag worden afgeleid) een verdere aanslag betekenen op het leefklimaat, met de hierboven reeds vermelde gevolgen vandien op de gezondheid en de rust van verzoekers en omwonenden, op hun woningen en hun tuinen, met het gevaar voor overstroming en wateroverlast. Het zou tevens een aanslag betekenen op het esthetisch uitzicht van het woongebied grenzend aan het natuurgebied genaamd 'Broekbos';

Overwegende dat de verwerende partij daartegenover het volgende stelt :

"Prima facie kan reeds besloten worden dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zeer algemeen wordt geformuleerd. Op geen enkele manier wordt aangeduid waaruit het ernstig nadeel dan wel zou bestaan. Er wordt gesproken over 'aanslag op het leefklimaat', 'gevolgen voor gezondheid en rust van omwonenden, hun woningen en tuinen', 'gevaar voor overstroming en wateroverlast'. Deze elementen worden niet geargumenteed. Op geen enkele wijze tonen verzoekers aan dat de bestreden vergunning een aanslag op hun leefklimaat zou uitmaken of een gevaar zou betekenen voor overstroming of gevolgen zou teweegbrengen voor de gezondheid en de rust van omwonenden. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt niet aangetoond. Het is niet aanwezig.

De bestreden beslissing verleent vergunning voor 12 parkeerplaatsen en een manoeuvreerruimte voor een vrachtwagen. Er zal dagelijks één vrachtwagen passeren. Er zullen maximaal 12 wagens geparkeerd zijn. Het project is kleinschalig bij de lokale buurtwinkel. Er wordt langs alle zijden van de parking en de manoeuvreerruimte voorzien in groenaanleg. Meer dan de helft van het perceel waarop de vergunning betrekking heeft, zal ingericht worden met groenaanleg. Verzoekers zullen geen zicht hebben op de parking, noch op de manoeuvreerruimte. Verzoekers kunnen niet op redelijke wijze voorhouden dat zij door de bestreden vergunning een ernstig nadeel lijden, minstens geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Integendeel, verzoekers hebben zelfs voordeel bij de bestreden vergunning. Momenteel dienen de bezoekers van de BVBA Voeding Nagels zich te parkeren op de Kapelstraat met alle parkeerproblemen van dien. Vrachtwagens kunnen niet draaien in de smalle wegenis, met gevaar voor aankomend verkeer tot gevolg. Deze problemen zullen opgelost worden. Wat het gevaar voor wateroverlast betreft, kan opgemerkt worden dat de BVBA Voeding Nagels meer dan 7500 euro zal investeren in afvoerbuizen, fundering en omhulling van de buizen, draineringen en rioleringsonderdelen. Bovendien zal de bestaande asfaltering worden vervangen door waterdoorlatende materialen waardoor nagenoeg alle oppervlaktewater zal infiltreren in de ondergrond. Er is dus pertinent geen risico op wateroverlast.

De stelling dat de bestreden vergunning een aanslag zou betekenen op het esthetisch uitzicht van het woongebied grenzend aan het natuurgebied 'Broekbos' kan niet op ontvankelijke wijze door verzoekers worden ingeroepen en is bovendien onjuist. Verzoekers kunnen zich niet in de plaats stellen van 'het woongebied', maar enkel van hun percelen. De percelen van eerste en tweede verzoeker grenzen aan de Broekbosstraat en kijken rechtstreeks uit op het Broekbos. Dit uitzicht wordt, zoals trouwens prima facie reeds op de plannen kan worden vastgesteld, niet aangetast. Ook andere percelen van het woongebied worden niet aangetast in hun uitzicht naar het Broekbos. Zelfs indien andere percelen zouden worden aangetast in hun uitzicht - quod non - dan kunnen verzoekers niet op ontvankelijke wijze de rechten van anderen in het woongebied behartigen.

Verwerende partij ziet niet in hoe de aanleg van een betonverharding, en de aanleg van 12 parkeerplaatsen, het uitzicht van verzoekers zou kunnen schaden? Het uitzicht vanop de percelen van verzoekende partijen wordt volledig gevormd door het reeds bestaande en nog aan te leggen groen(scherf).

Bij de beoordeling van het MTHEN dient tevens rekening te worden gehouden met de zonering van het betrokken perceel. Zowel het omstreden perceel, als de eigendommen van verzoekers zijn gelegen in woongebied. De percelen bevinden zich bij het centrum van Kontich. In die omgeving kan de aanleg van een kleinschalige parking bij een buurtwinkel bezwaarlijk als een MTHEN beschouwd worden. De eventuele bebouwing van het omstreden perceel met woonhuis zou het uitzicht van verzoekers op een veel dramatischer wijze veranderen.

Aangezien de aan te leggen parking een privé-parking betreft, zal het omstreden perceel na sluitingsuur, verlof-, feest- en zondagen, geen beweging kennen. Als in een woongebied, en in het centrum van een gemeente, bij een buurtwinkel geen parkeerplaatsen meer kunnen worden aangelegd, wordt het begrip woongebied zoals voorzien in artikel 5 van het K.B. dd. 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen volledig uitgehold. Woongebieden laten handel en dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf uitdrukkelijk toe. De verwachting van verzoekers dat het perceel waaraan zij grenzen door de eigenaars ervan in het centrum van Kontich nooit zal worden benut, is niet realistisch, en strijd met de bestemming. Het nadeel dat verzoekers menen te moeten ondergaan vloeit geheel voort uit de gewestplanbestemming. De aanleg van de parking op het

privé-terrein, betekent een verbetering van de plaatselijke aanleg. Voor een inwoner van het centrum van de gemeente kan de aanwezigheid van een kleine parking, niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd worden. Het betreft hierbij de 'hinder' die inherent is aan de gewestplanbestemming en de ligging van het perceel in het centrum van de gemeente";

Overwegende dat luidens artikel 8, 5° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan;

Overwegende dat, met de verwerende partij, moet worden aangenomen dat de summiere en zeer algemene beweringen van de verzoekende partij niet aan dit voorschrift voldoen; dat de verzoekende partij bijgevolg niet aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die de aanleg van een parking vergunt, voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken;

Overwegende dat niet is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. VOEDING NAGELS in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien maart 2003, door :

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

E. BREWAEYS.